

torde vara oriktigt. I stället bör **sigrup** uppfattas som *Sigrud*, d. v. s. fvn. *Sigþrúðr* med bortfall av *þ* i trekonsonantställning. Om mansnamnet *Sigróðr* se Sö 101 och 273 samt U 326. — Om namnet *Kari* se Sö 217.

Samma kvinna *Sigrud*, som har låtit resa U 532 efter sin man, har även låtit resa U 533 efter sin son.

533. Roslags-Bro kyrka.

Pl. 116.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Runskriftsinventering i Stockholms län 1936 (ATA), Ytterligare några nyfunna runinskrifter (i: Fornvännen 1943), s. 309 f., Runinskrifter i Norrtäljetrakten (i: Norrtäljetrakten under forntiden, 1945), s. 56 f.; Sveriges kyrkor: Uppland Bd 2, h. 2 (1940), s. 186.

Vid inventeringen av runinskrifter i Stockholms län år 1936 iakttogos ett par runor på en sten, inmurad i vapenhusets nordöstra hörn, vid golvet. I skrivelse till Riksantikvarieämbetet år 1943 föreslogs, att stenen skulle uttagas, då det föreföll sannolikt, att det stycke som var synligt endast utgjorde en obetydlig del av en runsten, som i övrigt doldes av muren. Stenen frilades samma år genom Riksantikvarieämbetets försorg, varvid en helt okänd, fullt oskadad runsten kom i dagen. Tyvärr visade sig stenen ligga bakom ett vederlag till vapenhusets kryssvalv, varför det ansågs alltför riskfyllt att taga ut den ur muren. Runstenen ligger alltså fortfarande kvar på sin gamla plats inne i muren.

Grå granit. Höjd 1,27 m., bredd (vid fotändan) 0,96 m.; tjockleken är mer än 0,50 m. Ytan är jämn och ristningen väl bevarad.

Inskrift:

· sigrup · lit + raisa · stain · eftir + anunt · sun · sin · han uas · tribin + a + uirlanti
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Sigrud let raisa stein eftir Anund, sun sinn. Hann vas drepinn a Virlandi.

»Sigrud lät resa stenen efter Anund, sin son. Han blev dräpt i Virland.»

Till läsningen: 3 g är säkert. 8 i är ej stunget. 20 e har tydlig prick. Efter 38 n finnes icke sk. 44 i är ej stunget. Inskriften slutar utan sk.

Sigrud är uppenbarligen samma kvinna som har låtit resa U 532 efter sin man, se ovan. Sonens namn, *Anundr*, är mycket vanligt i svenska runinskrifter från 1000-talet (ett 50-tal belägg).

Namnet *Virland*, som betecknar nordöstra delen av Estland, förekommer även i två andra icke långt avlägsna runinskrifter (U 346 och 356), se S. B. F. Jansson, *Runinskrifter i Norrtäljetrakten*, s. 58 f. U 533 är, ehuru osignerad, otvivelaktigt ristad av Torbjörn skald, d. v. s. samme ristare som har huggit U 532 (se Jansson a. a. s. 56).

534. Roslags-Bro kyrka.

Pl. 117.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Runskriftsinventering i Stockholms län 1936, Ytterligare några nyfunna runinskrifter (i: Fornvännen 1943), s. 312; Sveriges kyrkor: Uppland Bd 2, h. 2 (1940), s. 185 f.

Efter kyrkans restaurering 1929 ha vid olika tillfällen bland röjningssten påträffats tre runstensfragment, vilka nu förvaras i vapenhuset. Då det icke med säkerhet kan fastställas, att de tre fragmenten ha tillhört samma runsten, upptagas de här under olika nummer.

Grå granit. Mått 0,62 × 0,23 m. Tjocklek 15 cm.